

4-7 YAŞ BAŞLANGIÇ KEMAN EĞİTİMİNDE KULLANILAN METOTLARA YÖNELİK KEMAN EĞİTİMCİLERİNİN GÖRÜŞLERİ

Ferda GÜRGAN ÖZTÜRK¹

Pelin ÖZKAN²

ÖZET

Bu araştırma, örgün ve yaygın eğitim kurumlarında çalışmakta olan keman eğitimcilerinin görüşleri doğrultusunda, 4-7 yaş başlangıç keman eğitimine yönelik metot seçimlerine etki eden faktörlerin neler olduğunu ve bu alandaki metotları ne ölçüde kullandıklarını belirlemek amacı ile yapılmıştır. Araştırmada yapılan anket, Ankara ilinde bireysel çalgı (keman) eğitimi veren keman eğitimcilerine uygulanmıştır. Araştırma sonucunda, keman eğitimcilerinin büyük bir çoğunluğu biçim ve içerik açısından açıklayıcı, yöntem açısından La ve Re telleriyle başlayan metotları tercih ederken, pizzicato tekniği ile başlayan metotları tercih etmemektedir. Büyük bir kısmının da başta piyano olmak üzere eşlik yapmaya önem verdikleri ve parmakların tuşe üzerinde bütün tellerde aynı konumda seslendirildiği metotları kullandıkları saptanmıştır. Keman eğitimcileri, metot seçiminde öğrencilerin algılama düzeylerinin dikkate alınması gerektiğini belirtmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Müzik Eğitimi, Keman Eğitimi, Metot

THE VIEWS OF THE VIOLIN INSTRUCTORS TOWARDS THE METHODS USED FOR INTRODUCTORY VIOLIN EDUCATION BETWEEN AGES 4-7

ABSTRACT

This study is done in order to detect the factors that affect the choice of method for the introductory level violin education between ages 4-7 and to find out to what extent these methods are used in this field; and is based on the point of views of the violin instructors that work for formal and common education institutions. The survey in the research is conducted on the violin instructors who give individual instrument (violin) training in the city of Ankara. As a result of the study, it has been found that the majority of the violin instructors prefer methods that are explanatory on form and content, and methods that begin with A and D strings for method basis; but they do not prefer the methods which start with the pizzicato technique. In addition, it has been found that the majority of the instructors give importance to accompaniment especially with piano and that they use the methods in which the fingers on the touch are vocalized in the same position in all strings. Violin instructors stated that the perception levels of the students have to be taken into account when choosing the method.

Keywords: Music Education, Violin Education, Method

¹Doç.Dr., Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi, Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı, ferdaoz@gazi.edu.tr

²Uzman, Süleyman Demirel Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Müzik Bölümü, Yaylı Sazlar Ana Sanat Dalı, pelinozkan@sdu.edu.tr

Giriş

Hangi yaşta ve hangi amaçla olursa olsun bir çalgıyı tanımak, bireylerin yaşamlarının her alanında olumlu izler bırakır. Çalgı çalmak için gerekli temel beceriler ve teknikler, ne kadar erken öğrenilirse o kadar doğal ve rahat kavranır. Bu sebeple küçük yaşta müzik eğitimi almaya başlayan çocuklara çalgı çalma tekniklerini kavratılmak ve onların psikolojik gereksinimlerine cevap verebilmek oldukça önemlidir.

Öğretici öğrenen ilişkisi birçok çalışmada çocukların müziğe olan ilgisinin erken yaşta başladığı düşünülmektedir. Öğrencilerin gelişimi ve faaliyet alanı olarak edindikleri kazanımlar geniş ölçüde müzikal çerçeveye bağlıdır (cf. Gardner,1994; Campbell,1991; Papousek,1996; Young, 2003, Akt. Calissendorff, 2007).

Müziğe ilgisi ve yeteneği olan çocuklar, çok küçük yaşlarda olsalar da sanat eğitimine yönlendirilmelidir. Dünyaca ünlü müzisyenlerin müzik yaşamlarına çok küçük yaşlarda başladıkları bilinmektedir. İbrahim Güleç (1994) “Türkiye’ de Ortaöğretim Dönemi 12-18 Yaş Grubunda Keman Eğitim ve Öğretiminin Esasları” adlı araştırmasında görüşlerine yer verdiği keman eğitimcileri Prof. Dr. Günay ve Uçan, Türkiye şartlarında kemana başlama yaşını yedi olarak belirtmişlerdir (Aktaran Sever, 2006, s.25). Sergeant (1969) çocuklarda müzikal gelişim üzerine yaptığı araştırmasında, çalgı eğitimine yedi yaşından önce başlamış olan profesyonel müzisyenlerin çoğunun, mükemmel işitme yeteneğine sahip olduğu sonucuna varmıştır. Bu çalışmayı temel alan Sergeant ve Roche (1975) müzikal biçim, aralıklar ve tonalite alanlarındaki kavramsal işlevliğin yaşla birlikte artacağını; çünkü yaşın ilerlemesine bağlı olarak işitmede alginın azalacağı varsayımını ortaya atmışlardır. Çalışmalarının sonucunda: Çocuklarda *Kritik Dönem* olarak adlandırılan doğal gelişim sürecinde dış dünyadan gelen her bilginin farkında olmaksızın öğrenildiğini ve bilinçli olarak öğrenilmeye başlandığını vurgulamışlardır (Pratt, 1997; Akt. ve Çev., Özal, 2007, s. 2). Çocuk gelişimine paralel olarak düşünüldüğünde, keman çalmak için gerekli temel beceriler ve teknikler, ne kadar erken öğrenilirse o kadar doğal ve rahat kavranmaktadır.

Araştırmalarda çocukların müzikal becerilerinin gelişmesinde en önemli rolün öğretmenler ve ebeveynlerde olduğu tespit edilmiştir. Çalışmalar, başlangıç evresinden başlayarak, çocukların çalgı çalmadaki başarılarında büyük payın kendileriyle birlikte şarkı söyleyen ebeveynlerde, ikinci olarak da müziğe karşı ilgisi olan ailelerde olduğunu göstermektedir (Calissendorff, 2007, s. 84). Eğitimde temel amaç; çocuklara müzik sevgisini aşılamak ve müzik yapmaktır. Her çocuğa müzik yeteneğini geliştirmesi için fırsat verilmelidir (Koopman, 2002, s. 269).

Yaylı çalgılar ailesinin en küçük üyesi olan keman, Menuhin (1996) ‘in görüşlerine göre; Oyuncak bir bebekten daha yakın ve canlı olması, kollarına alıp taşınabilmesi, diğer enstrümanlara göre duyulara daha yakınlığı, köprük kemiklerine yaslanarak, titreşimlerini kemiklerimize ve bedenimizdeki boş kısımlara taşıması (bu bazı çocukların kemanı bu kadar çekici bulmasının sebeplerinden biridir, çünkü onlar

nefes alan ve titreşen şeylere doğuştan yakındırlar) gibi özellikleri nedeniyle çocuklar tarafından tercih edilen bir enstrümandır (Ergen, Bilen, 2010, s.24).

Bunun yanı sıra keman, perdesiz bir çalgı olduğundan erken yaştaki çocuklarda öğrenim zorlukları yaşanabilmektedir. Çünkü keman eğitiminde sağ-sol el pozisyonları, yay tutuşu ve kemanın omuza yerleştirilmesi sürecinde çeşitli zorluklarla karşılaşmaktadır. Keman eğitimini kolaylaştırmak için doğru metot seçimi önemli bir etkidir.

Günümüzde örgün ve yaygın eğitim kurumlarında küçük yaş gruplarına yönelik keman eğitimi verilmektedir. Bu süreçte çocukların gelişim özellikleriyle paralellik gösteren, algılama seviyelerine ve yaş gruplarına uygun metotların tercih edilmesi gerekmektedir.

Metotlar, çalgı öğretiminde başlangıç aşamasından itibaren kullanılan, kolaydan zora doğru tutarlı bir eğitsel çizgi içeren örnekli nota kitapları'dır. Bu kitaplar, çağlar içinde geliştirilmiş modern eğitsel kavrayışlarla yenilenmiştir. (Say, 2005, s.124-125). Metot kullanılarak yapılan çalışmanın önemini Uslu (1999) şöyle açıklamaktadır: metotlu çalışma bilimsel bir çalışmadır, metotsuz yapılan çalışmaların çoğu vasat bir taklittir. (Altuntaş, 2007, s.4).

Erken yaş keman eğitimine yönelik metotlarda temelde; İlk alıştırma boş tellerde (re-la) yay çekerek ya da pizzicato ile yapıldığı, görsel içerikler ile desteklendiği, ezgisel etüt ve eserlerin yer aldığı, basitten karmaşığa doğru hazırlandığı, oyun ögesine yer verildiği, bilgi ve becerileri sınavıcı soruların yer aldığı, temel müzik bilgilerine yer verildiği, keman eğitimine yönelik teknik becerilerin (legato-detache vb.) yer aldığı, notaların çocukların rahatça okuyacağı büyüklükte olduğu, keman ya da piyano eşlikli etüt ve eserlerin yer aldığı, grup çalışmalarına yer verildiği görülmüştür.

Keman eğitiminde kullanılan metotların seçilmesini etkileyen temel sebepler: öğretmen, öğrenci, öğretim programı, öğrenme sürecidir. Bu etkenler farklılık gösterse de ulaşılmak istenen bir hedef aynıdır. Çalgı eğitiminin istendik yönde ve kalitede davranış oluşturma süreci olduğu unutulmamalı; bu amacı destekleyen metotlardan en doğru şekilde yararlanılmalıdır" (Altuntaş, 2007, s.4). Keman eğitimcisi, öğrencinin yaşını, algılama düzeyini ve becerilerini en iyi şekilde gözlemlemeli ve bireysel özelliklerini göz önünde bulundurarak doğru metot seçimi yapabilmelidir.

Bu araştırma, 4-7 yaş keman eğitimine yönelik metotların kullanılma durumlarına ilişkin keman eğitimcilerinin görüşleri doğrultusunda metot seçimlerini etkileyen etmenleri belirlemek ve bu yaş grubuna yönelik keman metotlarının ne ölçüde kullanıldıklarını saptamak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem

Bu araştırma, 4-7 yaş başlangıç keman eğitiminde kullanılan metotlara yönelik keman eğitimcilerinin görüşlerinin tespit edilmesine ilişkin betimsel bir çalışmadır. Araştırmada gerekli verileri elde etmek için anket yöntemi kullanılmıştır.

Anket formundaki sorular, "Suzuki Violin School Book Vol. I", "Violin Fun Book for young students", "Maia Bang Violin Method Part I", "A Tune a Day for

violin fun book I”, “The ABC’ s of Violin for absolute beginner book I”, “I Can Read Music: a note reading book for violin students Vol. I”, “Picture Yourself Playing Violin”, “Stepping Stones” ve “The Fun Factory Violin Book” metotları incelenerek ve uzman görüşleri alınarak hazırlanmıştır. Ankara ilindeki keman eğitimcilerine uygulanan anket sonucunda ulaşılan verilerin analizinde, frekans (f) ve yüzde (%) kullanılmıştır. Gönderilen 70 anket formunun 40’ı cevaplandırılmıştır. Anketlerden elde edilen veriler tablolarla açıklanarak yorumlanmıştır.

Bulgular

Yapılan araştırmada, Tablo 1’ de görüldüğü gibi keman eğitimcilerinin metot seçiminde biçim ve içeriğine ilişkin görüşleri yer almaktadır.

Metotta “eğitimciye kullanma konusunda rehberlik eden açıklamalara yer verilmelidir” görüşüne, ankete katılan keman eğitimcilerinin hiç seçeneğinde görüş bildiren olmamış, % 5’ i az, % 22,5’ i kısmen, % 25’ i tamamen, % 47,5’ i büyük ölçüde; “Öğrenciye kazandırılan bilgi ve becerileri sınavcı sorular kapsamalıdır.” görüşüne, % 2,5’ i hiç, , % 15’ i az, % 22,5’ i kısmen, % 45’ i büyük ölçüde, % 15’ i tamamen; “temel müzik bilgilerinin öğrenilmesine yönelik çalışmalar olmalıdır.” hiç seçeneğinde görüş bildiren olmamış, % 2,5’ i az, % 17,5’ i kısmen, % 42,5’ i büyük ölçüde, % 37,5’ i tamamen; “Kemanın tanıtılmasına ilişkin bilgileri kapsamalıdır.” Hiç ve az seçeneklerinde görüş bildiren olmamış, % 15’ i kısmen, % 47,5’ i büyük ölçüde, % 37,5’ i tamamen, “Keman duruşu-tutuşu ve teknik bilgilere yer verilmelidir.” hiç ve az seçeneklerinde görüş bildiren olmamış, % 12,5’ i kısmen, % 47,5’ i büyük ölçüde, % 40’ ı tamamen; “Görsel öğeler yer almalıdır (resim, CD, renkli baskı vb.)” hiç seçeneğinde görüş bildiren olmamış, % 7,5’ i az, % 25’ i kısmen, % 30’ u büyük ölçüde, % 37,5’ i tamamen; “Keman öğretiminde oyun ögesine yer verilmelidir” % 2,5’ i hiç, % 10’ u az, % 27,5’ i kısmen, , % 20’ si büyük ölçüde, % 40’ ı tamamen seçeneklerini işaretleyerek görüşlerini bildirmişlerdir.

Tablo1. Metot seçiminde biçim ve içeriğe ilişkin görüşler

Görüş	Hiç		Az		Kısmen		Büyük Ölçüde		Tamamen	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Eğitimciye kullanma konusunda rehberlik eden açıklamalara yer verilmelidir.	-	0	2	5	9	22.5	19	47.5	10	25
Öğrenciye kazandırılan bilgi ve becerileri sınavıcı sorular kapsamalıdır.	1	2.5	6	15	9	22.5	18	45	6	15
Temel müzik bilgilerinin öğrenilmesine yönelik çalışmalar olmalıdır.	-	0	1	2.5	7	17.5	17	42.5	15	37.5
Kemanın tanıtılmasına ilişkin bilgileri kapsamalıdır.	-	0	-	0	6	15	19	47.5	15	37.5
Keman çalmada duruş-tutuş ve teknik bilgilere yer verilmelidir.	-	0	-	0	5	12.5	19	47.5	16	40
Görsel öğeler yer almalıdır. (resim, CD, renkli baskı vb.)	-	0	3	7.5	10	25	12	30	15	37.5
Keman öğretiminde oyun ögesine yer verilmelidir.	1	2.5	4	10	11	27.5	8	20	16	40

Keman eğitimcilerinin büyük çoğunluğu, metodu kullanmada eğitimciye rehberlik eden açıklamaların yer aldığı, kemanın tanıtılmasına ilişkin bilgilerin olduğu, duruş-tutuş ve teknik bilgilerin bulunduğu metotların olması gerektiği görüşündedir. Ayrıca tüm eğitimciler oyun ögesinin metotla birlikte gerekli olduğunu düşünmektedir.

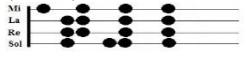
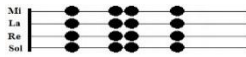
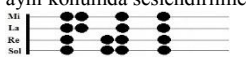
Tablo 2. Metot seçiminde farklı yöntem ve tekniklere ilişkin görüşler

Görüş	Hiç		Az		Kısmen		Büyük Ölçüde		Tamamen	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
La telinde süreli/süresiz yay alıştırmaları ile başlanmalıdır.	-	0	-	0	5	12.5	18	45	17	42.5
Re telinde süreli/süresiz yay alıştırmaları ile başlanmalıdır.	2	5	7	17.5	4	10	20	50	7	17.5
Boş tellerde pizzicato ile başlanmalıdır.	16	40	4	10	8	20	8	20	4	10

Yukarıda görülen tablo 2’de ise keman metotlarında kullanılan farklı yöntem ve tekniklerin metot seçimi üzerinde ne derece etkili olduğuna ilişkin keman eğitimcilerinin görüşleri yer almaktadır. Keman eğitimine, “La telinde süreli/süresiz yay alıştırmaları ile başlanmalıdır.” görüşüne, ankete katılan keman eğitimcilerinin hiç ve az seçeneğinde görüş bildiren olmamış, % 12,5’ i kısmen, % 45’ i büyük ölçüde, % 42,5’ i tamamen; “Re telinde süreli/süresiz yay alıştırmaları ile başlanmalıdır.” görüşüne % 5’ i hiç, % 17,5’ i az, % 10’ u kısmen, % 50’ si büyük ölçüde, % 17,5’ i tamamen; “Boş tellerde pizzicato ile başlanmalıdır.” görüşüne ise, % 40’ ı hiç, % 10’ u az, % 20’ si kısmen % 20’ si büyük ölçüde, % 10’ u tamamen seçeneklerini işaretleyerek görüşlerini bildirmişlerdir.

Araştırmaya katılan keman eğitimcilerinin yarısı keman eğitimine “La” telindeki alıştırmalarla başlanması, diğer yarısı ise “Re” telinde başlanması konusunda görüş bildirmiştir. Eğitimciler arasında pizzicato ile keman eğitimine başlanmasını destekleyenlerin sayısının oldukça az olduğu görülmektedir. Keman eğitimcilerinin sağ-sol el uyumuna önem verdikleri ve yay kullanımına ilişkin kazanımların en baştan öğretilmesine yönelik metot seçtikleri ortaya çıkmaktadır.

Tablo 3. Metot seçiminde tuşe üzerinde parmakların farklı konumlandırılmasına ilişkin görüşler

Görüş	Hiç		Az		Kısmen		Büyük Ölçüde		Tamamen	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Birinci pozisyonda 1, 2, 3 ve 4. Parmaklar, bütün tellerde doğal (naturel) konumda seslendirilmelidir.	11	27.5	8	20	6	15	12	30	3	7.5
										
Birinci pozisyonda 1, 2, 3 ve 4. Parmaklar, bütün tellerde aynı konumda seslendirilmelidir.	1	2.5	1	2.5	3	7.5	16	40	19	47.5
										
Birinci pozisyonda 1, 2, 3 ve 4. parmaklar, “sol-re” ve “la-mi” tellerinde aynı konumda seslendirilmelidir.	5	12.5	9	22.5	9	22.5	12	30	5	12.5
										

Yukarıda tablo 3’te görüldüğü gibi “Metot seçiminde tuşe üzerinde parmakların farklı konumlandırılmasına ilişkin görüşüne” katılan eğitimcilerin; “Birinci pozisyonda 1.2.3 ve 4. parmaklar, bütün tellerde doğal (naturel) konumda seslendirilmelidir.” % 27,5’i hiç, % 20’si az, % 15’i kısmen, % 30’u büyük ölçüde ve % 7,5’i tamamen; “Birinci pozisyonda 1.2.3 ve 4. parmaklar, bütün tellerde aynı konumda seslendirilmelidir.” görüşüne % 2,5 hiç, % 2,5’i az, % 7,5’i kısmen, % 40’ı büyük ölçüde, % 47,5’i tamamen; “Birinci pozisyonda 1.2.3 ve 4. Parmaklar, “sol-re” ve “la-mi” tellerinde aynı konumda seslendirilmelidir.” görüşüne ise % 12,5’i hiç, % 22,5’i az, % 22,5’ i kısmen, % 30’u büyük ölçüde ve % 12,5’inin tamamen şeklinde görüş bildirdikleri görülmektedir. Ankete katılan keman eğitimcilerinin büyük çoğunluğu başlangıç düzeyindeki keman eğitiminde tek bir tel üzerinde 1. 2. 3. ve 4. parmakları konumlandırıp, diğer teller üzerinde de aynı çalışmalarını yaptıktan sonra, bütün teller üzerinde hızlı bir şekilde öğrenmenin gerçekleşeceği görüşündedir.

“Keman metotlarında eşlikli alıştırmaların yer alması, o metot seçimi üzerinde ne derecede etkili olmaktadır.” görüşüne yönelik sonuçlar aşağıda tablo 4’de görülmektedir. “Piyano eşlikli alıştırmalara yer verilmelidir” görüşünde ankete katılan keman eğitimcilerinin hiç ve az seçeneğinde görüş bildiren olmamış, % 17,5’ i kısmen, % 45’ i büyük ölçüde, % 37,5’ i tamamen; “Keman eşlikli alıştırmalara yer verilmelidir” seçeneğinde ise hiç ve az seçeneklerinde görüş bildiren olmamış, % 7,5’ i kısmen, % 70’ i büyük ölçüde, % 22,5’ i tamamen, “Ritim eşlikli alıştırmalara yer verilmelidir” görüşüne % 2,5’ i hiç, az seçeneğinde görüş bildiren olmamış, % 35’ i kısmen, % 42,5’ i büyük ölçüde, % 20’ si ise tamamen görüşündedir.

Tablo 4. Metot seçiminde eşlikli alıştırmalara yer verilmesine ilişkin görüşler

Görüş	Hiç		Az		Kısmen		Büyük Ölçüde		Tamamen	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Piyano eşlikli alıştırmalara yer verilmelidir.	-	0	-	0	7	17.5	18	45	15	37.5
Keman eşlikli alıştırmalara yer verilmelidir.	-	0	-	0	3	7.5	28	70	9	22.5
Ritim eşlikli alıştırmalara yer verilmelidir.	1	2.5	-	0	14	35	17	42.5	8	20

Keman eğitimcilerinin büyük bir çoğunluğu, keman eşlikli alıştırmalara yer verilmesi görüşünü desteklemiştir. Bu görüş, öğrenme aşamasında birlikte çalmanın öğrencinin motivasyonunu arttırdığı, müzikalitesini ve işbirlikçi duygularını geliştirdiğini göstermektedir. Birlikte yapılan çalışmalar, çocuğun özgüven kazanmasını, sağlıklı ilişkiler geliştirebilmesi ve sürdürebilmesini kolaylaştırırken, daha rahat iletişim kuran ve etkileşen çocuğun öğrenmesini hızlandırmaktadır. Kişinin değişik durumlara uyum gösterebilme yeteneğini geliştirmesi de müzikal gelişimini etkileyen sosyal boyut ile ilgilidir. Ritim eşlikli çalışmalar, çocuğun çalgısı ile seslendirdiği nota değerlerini kavramasına yardımcı olmakta ve ritim duygusunun gelişmesini desteklemektedir. Çeşitli ritim kalıpları ile yapılan eşlikler, etütlerin çocuklar tarafından zevkle seslendirilmesine katkıda bulunmaktadır.

“Keman eğitimcilerinin metot seçimlerini etkileyen etmenlerin ne olduğuna” yönelik görüşlerde tablo 5’te görülmektedir. “Bireysel özellikler dikkate alınmalıdır” görüşünde ankete katılan keman eğitimcilerinin hiç ve az seçeneğinde görüş bildiren olmamış, %10’ u kısmen, % 52,5’ i büyük ölçüde, % 37,5’ i tamamen; “Aranılan metot kolay ulaşılabilir olmalıdır. “görüşüne % 5’ i hiç, % 5’ i az, % 10’ u kısmen, % 47,5’ i büyük ölçüde, % 32,5’ i tamamen; “Öğrencilerin algılama düzeyleri dikkate alınmalıdır” görüşünde hiç seçeneğini işaretleyen olmamış, % 5’ i az, % 7,5’ i kısmen, % 32,5’ i büyük ölçüde, % 55’ i tamamen seçeneklerini işaretleyerek görüşlerini bildirmişlerdir.

Tablo 5. Metot seçimini etkileyen etmenlere ilişkin görüşleri

Görüş	Hiç		Az		Kısmen		Büyük Ölçüde		Tamamen	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
Bireysel özellikler dikkate alınmalıdır.	-	0	-	0	4	10	21	52.5	15	37.5
Aranılan metot kolay ulaşılabilir olmalıdır.	2	5	2	5	4	10	19	47.5	13	32.5
Öğrencilerin algılama düzeyleri dikkate alınmalıdır.	-	0	2	5	3	7.5	13	32.5	22	55

Keman eğitimcilerinin büyük çoğunluğu bireysel özellikler dikkate alınmalıdır görüşüyle, metot seçiminde öğrencilerin bireysel özelliklerinin etkili olduğunu düşündüklerini göstermişlerdir. Böylece bireysel özelliklere uygun seçilen bir metot ile yapılan keman derslerinin daha faydalı olacağı düşüncesi ortaya çıkmaktadır. Büyük bir çoğunluk eğitimcilerde metoda kolay ulaşabilmenin tercihlerine etki ettiği yönünde görüş bildirmiştir. Kolay ulaşılabilen metotlar ile sınırlı kalmak, öğretmenin öğrenciye ve dersin hedeflerine yönelik hareket etmesini kısıtlamaktadır. Keman eğitimcilerinin yarısından fazlasının öğrencilerin algılama düzeylerinin dikkate alınması gerektiğini söylemesi, seçilecek metotlarda, öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve devinişsel gelişmelerindeki farklılıklara bağlı olarak, değişkenlikler olabileceğini göstermektedir.

Sonuç ve Öneriler

Araştırmada elde edilen bulguların sonuçlarına göre 4-7 yaş başlangıç keman eğitiminde kullanılan metotlar; öğretmene rehberlik edebilmeli, temel müzik bilgilerini kazandırmalı ve bu bilgileri sınavı sorular içermelidir. Eğitimciler tarafından La boş teli ile başlayan keman metotlarına öncelik verilmelidir. Birinci pozisyonda 1, 2, 3 ve 4. Parmaklar, bütün tellerde aynı konumda seslendirilmelidir. Piyano eşlikli alıştırmalara yer verilerek öğrencilerin algılama düzeyleri dikkate alınmalıdır. Keman eğitimcileri metotlarda kemanın yapısı, keman tutuşu-duruşu ve kemandan düzgün ses elde etmeye yönelik açıklamalar bulunmalı, görselliğe ve oyun ögesine de yer verilmelidir görüşündedirler.

- Öğretmen ve öğrencilere rehberlik edebilecek nitelikte açıklamaların olduğu metotlar tercih edilmelidir.
- Eğitimcilerin çoğunluğu başlangıç keman eğitiminde La ve Re tellerinde yay alıştırmaları ile başlanması gerektiğini vurgularken, boş tellerde pizzicato yapılarak başlanması gerektiği görüşüne katılmamıştır. Keman metotlarında eşlikli alıştırmanın yer almasının, öğrencilerin bireysel özelliklerinin ve

metotların ulaşılabilirlik durumlarının, metot seçimleri üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğu sonucu elde edilmiştir.

- Metotlarda keman eğitimine ilişkin bilgi becerilerin kavranmasına yönelik bilgilerin ve temel müzik kurallarının yer aldığı çalışmalar bulunmalıdır. Bu çalışmalar müzikli oyunlara dönüştürülmeli ve dikkat çekici görsel öğelerle desteklenmelidir.
- Keman metotlarının büyük bir çoğunluğunun yabancı kaynak olması nedeniyle keman eğitimcilerinin bu kaynak kitapları Türkçeye çevirerek keman eğitimine katkıda bulunmaları sağlanmalıdır.
- 4-7 yaş keman eğitiminde çocukların, yay kullanımı ile birlikte sağ ve sol el koordinasyonunu kurmakta psiko-motor gelişmelerine bağlı olarak güçlük çekebileceği için boş tellerde pizzicato çalışmaları ile başlayan metotlar da tercih edilmelidir.
- Çocukların algılama seviyelerine bağlı olarak keman eğitimindeki başarıları değişkenlik gösterse de, öncelikli olarak, bütün tellerde parmakların aynı konumda olduğu metotların tercih edilmesi öğrenmeyi daha hızlı ve etkili hale getirecektir.
- Sol elin doğru bir şekilde öğrenilmesi için, bütün parmaklar tuşe üzerine yerleştirilmelidir. Öğrenci 4. Parmağını kullanmakta güçlük çekiyor ise, aynı konumlandırma başlangıçta sadece 1. 2. ve 3. parmaklar ile yapılmalıdır.
- Öğrencilerin kemande en çok yaşadığı sorunlardan biri de entonasyondur. Piyano ya da keman eşlikli metotların tercih edilmesi öğrencilerin entonasyon problemini en aza indirdiği gibi derslerin daha verimli geçmesine ve öğrencilerin eğlenerek öğrenmesine yardımcı olmaktadır.
- Öğrencilerin algılama düzeyleri, öncelikli olarak dikkate alınmalıdır. Öğretmen buna bağlı olarak metot seçimini yapabilmeli ve tek bir metoda bağlı kalmamalıdır. Bu nedenle, keman eğitimcisi öğrencisinin öğrenme seviyesine yönelik farklı metotlar kullanabilmelidir.

KAYNAKÇA

Altuntaş, S., E., (2007). *7-11 Yaş Grubu Çocuklarında Keman Eğitimi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.

Bilen, S., Ergen, D (2010). İlköğretim Düzeyinde Eşlikli Çalmaya Dayalı Keman Eğitiminin Entonasyon, Özgüven ve Tutum Üzerindeki Etkisi. *Batı Anadolu Eğitim Bilimleri Dergisi*, 01(01), 23-32.

Calissendorff, M., (2007). Understanding the Learning Style of Pre-school Children Learning the Violin, *Music Education Research*, Vol. 8, No. 1, March 2006, pp. 83-96.

Koopman, C., (2002). Broadly based piano education for children aged 5-7: the PIPO project at the Royal Conservatory of The Hague, Cambridge University Press.

Ç.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Cilt 25, Sayı 3, 2016, Sayfa 323-332

Özal, K., (2007). Çocuklarda Müzikal Gelişim: Ses Aralığı, Melodi ve Ritim (çev. K. Özal), (Orijinal makalenin yayım tarihi, 1997; Pratt, D). www.muzikegitimcileri.net adresinden 19.12.2010 tarihinde alınmıştır.

Say, A (2005). *Müzik Sözlüğü*, s. 357-358, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara.

Sever, G (2006). *Erken Keman Eğitimi Veren Öğretmenlerin (5-7 Yaş) Başlangıç Düzeyinde Sık Karşılaştıkları Sorunlar ve Çözüm Önerileri*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.